

Viděli-i ste tu mojeho milého? Letěl dolů.
Můj sivý holúbku, nedělej zármutku, buďme spolu

Co celý svět zejdeš, s mých očí nezejdeš, uvidím tě,
když poletíš dolů k červenému moři, dohoním tě.

Viděli-i ste tu mojého milého? On sa točí,
má on péří zlaté, milování sladké, černé oči.

Jak sem dolů sešla, hned sem všecka klesla od radosti,
že nebudu stále na vysoké skále v samotnosti.

535. TŘASENÍ VIŠINKOU

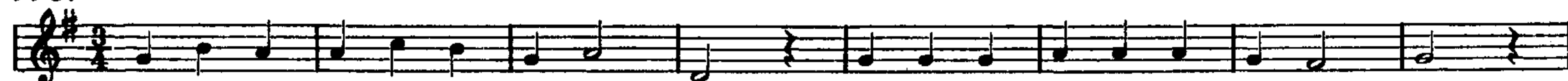
994. (Nápěv 409 [771])

Vim ci ja zahradku
a v ni je husty sad;
pověz mi, dzěvečko,
mam-li cě vyjednac?

Vyjednaš, synečku,
vyjednaš mne snadně,
zachvěješ višinku,
panenka ci spadně.

O, choć bych ja zachvjat
stroměčkami dvěma,
juž taka něbudžě
jako prvša byla.

995.

Ha - ni - čko, hu - bi - čko, dé tro - šku če - rve - néch ja - bli - ček z fěr - to - šku.

Kdes ty ja - bka na - tr - ha - la? V ze - le - ným há - ji - čku na stro - me - čku.

Haničko, hubičko, dé trošku
červených jablíček z fěrtošku.
Kdes ty jabka natrhala?
V zeleném hájičku na stromečku.

Jen povídé, nezapíré,
dyž nésem tvůj milé, prsteň mně dé.

Měla sem milýho, už nemám,
kerak jinýho zas vydělám?
Jinýho mně bude snadně;
zatřasu višinkó, on mně spadne.

Ty včil miluješ jiný chlapce,
já už vím, že mě nemáš v lásce.

Co se mám pro milýho trápit?
Volím já jemu prsteň vrátit.
Já ho vrátím, já mu ho dám,
za jednoho chlapca deset jich mám.

996.

Sem sy - nek svo - bo - dný, sem ksvě - tu po - do - bný, sem sy - ne - ček ja - ko vták,

sem sy - ne - ček ja - ko vták, po - mi - lu - ja ne - chám tak.

Sem synek svobodný,
sem k světu podobný,
[: sem syneček jako vták, :]
pomiluja nechám tak.

Pro jedno koření
nezhyne stvoření,
rozmárn, levandula,
to mně vyrůstá doma.

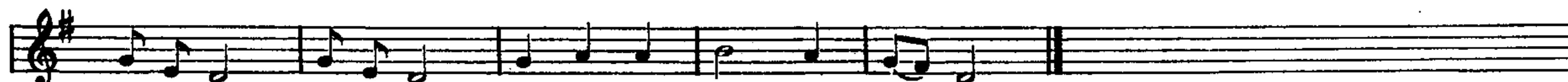
Hruštičkou zatřasu,
děvčátek natřasu,
děvčátek jako kvítí,
všady mně slunce svítí.

536. HRUŠKA

997.

Vím já hru - šči - čku je - dnu, pů - jdu já na ňu ke dňu; na - tr - hám, na - tře - su,

svej mi - lej do - ne - su za je - jí lá - sku vě - rnú.